

✠ POČTAJ BÓH

ČASOPIS EVANGELSKÍCH SERBOW

9. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, september 1980

Lětnik 30

Jubilej w Budestecach

Lětsa swjeći Budestečanska wosada 250lětna wobstaće swojeje cyrkwyje. Wšelake zarjadowanja su za to předwidžane.

Njedźelu, 5. oktobra, su w 9 hodź. němske kemše, na kotrymž knjez superintendent Kreß swjedźensce předuje, a popoždnu w 14.30 hodź. je

wosadna zhromadźizna tež z knjezom superintendentom Kreßom, z bywšimi Budestečanskimi fararjemi a cyrkwinskimi sobudźelačerjemi.

Serbska swjedźenska Boža služba budže njedźelu, 12. oktobra, w 9 hodź. Předować budže něhdyši Budestečanski farar, knjez farar Böttger ze Sto-

pina. Bychmy so jara wjeselili, bychu-li tež Serbja z druhich wosadow w bohatej ličbje tutón jubilej z nami swječili!

Popoždnu je potom wonka a we wosadneje žurli wot 13.30 hač do 18.00 hodź. kermušny hermanek za młodych a starych, na kotrymž móžeja sej hosćo kermušny tykanc a kofej, caftu z kołbasku a rjane suweněry kupić. Za džěci su wšelake zawjeselenja předwidžane. Tak chce mjez druhim tež kašpork hrać a braclowy mužik za nich běhać!

Dalše zarjadowanja su nimo Božich službow:

Srjedu, 8. 10., w 19.30 hodź. wosadny wječor ze swětłowobrazami a přednoškom wo stawiznach Budestečanskeje cyrkwyje.

Njedźelu, 26. 10., w 15 hodź. koncert za pišćece (kantor Chr. Schwarzenberg z Chróstawy) a trompetu (Kurt Sandau z Drježdźan).

Njedźelu, 2. 11., dzeń młodžiny z Janom Lehnertom z Lipska.

Pjatk, 7. 11., w 19.30 hodź. kabaret „Die Dekanahtlosen“ z Drježdźan z (njepřełožujomnym) titlom „Nächstenhiebe“.

Njedźelu, 9. 11., w 16.00 hodź. koncert Drježdźanskich wokalistow.

Sobotu, 15. 11., w 14.00 hodź. popoždniša wosadna zhromadźizna z přednoškom, filmami a swětłowobrazami, na kotruž su wosebje tež starši ludžo přeprošeni, kiž staroby dla wjace kemši chodźić njemóžeja. Za nich so na próstwu wosebite awta zasadža.

Zwjeselacy by było, bychu-li wšitke tute z prócu a lubosću k Božej česći přihotowane jubilejne zarjadowanja bohaće wopytane byli!

Měranka Wirtec

Štóz ničo krasne
njewuhlada,
tež ničo krasne
njepožada!

Hdžež je Knjezowy Duch, tam je swoboda! 2 Kor 3,17

Hač před krótkim mějach we woadže někoho, kiž zasadnje nječitaše žane politiske nowiny a kiž měješe „pobožne“, „njepolitiske“ přédowanja radšo hač te, kotrež so zaběraja z aktualnej situaciju w swěće w swětłe ewangelija.

Tež w serbskej ewangelskej a katolskej cyrkwi wjedže so we wokomiku we wěstych kruhach diskusija wo tym, hač měli so křesćenjo jako křesćenjo wjac modlić abo hač smědža abo dyrba tež jako křesćenjo politizować. Na našim cyrkwiniskim dnju je so farar Jan Lazar w swojim přédowanju tež z tutym prašenjom zaběrał.

Na katolskej stronje je wěsta wotmołwa na tute prašenje jara synla politiska aktiwita Jana Pawoła II. Wón je na swojim poslednim pućowanju po Brasilskej wopytał tež te města a městna, hdžež su w najchudšich a čłowjeka nješkodnych wobstojnosćach žiwi ći, kotřiž čerpja pod surowym kapitalistiskim wuklukowanjom. Wón je tam rečal jara politiske słowa.

Na ewangelskej stronje je před krótkim jara wjele k zwiskej mjež ewangelijom a politikou prajiła Swětowa konferenca za misionowanje a ewangelizaciju, kotruž bě Ekumeniska rada cyrkwjow w meji do Melbourne w Awstralskej zwolała.

Wo našim hronu móžemy snadž tež jenož „pobožnje“ rozmyslować, ale

hdyž myslu na horjeka mjenowaného, potom sym wjac razow dožiwił, zo wón runje při słowje „swoboda“ bu nadobo jara politiski, hačrunjež bě swojeje politiske abstinence dla jara njeinformowany a potom tohodla wužiwaše jara hlupu argumenty, zwjetša argumenty njepečelow našeje towaršnosće! Směmy my jako křesćenjo tak postupować? Je to wuraz skutkowanja Knjezoweho Ducha w nas?

Přede mnu leži rozbudžace přédowanje, kotrež je Julia Esquivel z Guatemale w Srjedźnej Americe před Swětowej konferencu w Melbourne dźeržala. Wona njesmě so hižo do swojeho kraja wrócić! Wona započina swoje přédowanje z twjerdženjom, zo ludy Srjedźneje Ameriki započinaju wulkotne nazhonjenje zrowastača woptawać, a to přez dobyće luda Nikaraguy nad swojimi wuklukowarjami. Potom praji wona po słowje: „Tohodla je knježerstwo USA we wuskim zwisku z knježerstwomaj w El Salvador a Guatemali planowało projekt, kiž přinjese wjetšinje wobydlerjow statow Srjedźneje Ameriki smjerc... Zamordowanje monsignora Romero w El Salvador je jenož jedyn dopokaz, kak so tutón smjerc rozšěrjacy plan wupřestrěwa.“ Wona rysuje potom, kak ameriske bombowcy jeje kraj zapusćeja, a wšudže tam, hdžež so wo swobodu wojuje, mjetaja bomby.

A potom praji wona słowa, kotrež

direktnje zwisuja z našim hronom: „To, štož budžemy my prajić, je Bože słowo. Wone pokazuje so w tym, zo naši ludžo čitaja stawizny wumóženja. Woni su rozswětleni přez čitanye biblije a přez politiske podawki. Woni su žiwi z wěry, kotraž přińdže wot Božeho Swjateho Ducha!“

W tutym Swjatym Duchu wojuja woni wo swobodu! Hdžež je Knjezowy Duch, tam je swoboda, swoboda wot nječłowjeskeho kapitalistiskeho wuklukowanja, wot wotcuzbnjenja čłowjeka, wot wšěch formow wuwjazanja čłowjeskeho ducha a čěta!

W našim hronu měni japoštoł Pa-
wał za swoj čas a swoje wobstojnosće
wažnu swobodu wot putaceho židow-
skeho zakonja. Wón je so z tutym
problemom jara chutnje zaběrał.
Runje tak chutnje dyrby so my
zaběrać z tymi problemami, kiž džen-
sa bjeru swobodu. Móžemy my jako
křesćenjo so modlo přihladować, kak
so milionam čłowjekow, husto samo
pod plašćikom nabožiny, bjerje swo-
boda, być čłowjek, žiwy być pod
čłowjeka hódny mišerami, kaž
mamy je my w našim kraju? Hdžež
je Knjezowy Duch, tam je swoboda,
tam je tež swoboda, wo wšem tym
přemyslować a rečeć směć a dyrbjeć.
Nic potajkim: so modlić abo politizo-
wać, ale so modlić a politizować —
to je za čłowjeka, kotryž je napjelnjeny
z Knjezowym Duchom, prawe na-
stajenje!
Cyril Pjeh

Serbski ewangelski cyrkwiniski džen 1980

28. a 29. junija w Bukecach

SERBSKI · CYRKWINISKI · DŽEŇ

Předsyda zahaja cyrkwiniski džen

Moje lube serbske sotry, moji lubi serbscy bratřa!

Ja Was wšitkich nanajwutrobnišo strowju při spočatku našeho lětušeho cyrkwiniskeho dnja. Wón so wotměwa w tydženju po swjatym Janu. Džen 24. junija měješe přeco swoj wosebity wuznam pola našich wótcow. Spominajmy tež na Zejlerjowe „Z dychom swjatoch Jana...“, štož chcemy tež potom spěwać. A džen 25. junija je runje tak wažny za ewangelskich!

Na nim mějachmy lětsa dwójny jubilej. Před 450 lětami so přepoda Augsburgske wěruwuznaće němskemu kejžorej před němskim sejmom a před 400 lětami nasta Konkordijowa kniha. W njej steja wšitke lutherske wuznaće reformaciskeho časa, ale tež te stareje cyrkwy zhromadžene.

Hdyž pak chcemy so při spočatku tutoho cyrkwiniskeho dnja stajić pod Bože słowo, chcu přečitać, štož tu w našim

Ochranowskim hesle steji za džen swj. Jana: „Tute je wobswědčenje Jana křćenika: Wón dyrbi rosc, ja pak dyrbju wotběrać.“ (Jana 3,30).

„Wobswědčenje“ je tak wjele kaž „wuznaće“. My móhli tež prajić: „Tak je Jan křćenik wuznał: Wón dyrbi rosc, ja pak dyrbju wotběrać.“ To je wulkomyšne słowo z erta Jana, w kotrymž njebě ani česćelakomosće, ani hordosće, kaž so husto w swěće a tež w cyrkwi namaka. Wězo, čłowjesce widžane, njebě to lochko za njeho. Wón bě měł wulki wuspěch. Sta a snadž tysacy běchu k njemu won šli do pusciny, zo bychy so dali křćić a wodaće hrěchow dostali. A potom wustupi Jezus, a mnozy džěchu k njemu! A Janowi wučomnicy prajachu jemu: „Tón, kotrehož sy sam wukřćil, k tomu nětk wšitcy chodža. Wón ma wjele wjetši wuspěch hač ty! Je to w porjadku?“ A Jan? „Haj, to je w porjadku!“

„Tu njeńdže wo wuspěch. To wšo dyrbi tak być. Wón dyrbi rosc, a ja dyrbju wotběrać“ — to praji tutón wulki duch — profeta.

Što to nam džensa praji? Tež w nas znutřkownje dyrbi Chrystus rosc. A ja, to rěka moje „ja“, kotrež so tak rady rozšěrja, dyrbi wotběrać. Kóžda Boža služba, kóžda modlitwa, kóždy cyrkwiniski džen abo druhe zarjadowanje chce k tomu dopomhać.

W našej cyrkwi, w křesćanstwje na zemi, dyrbi Wón rosc. Je tomu woprawdže tak? Njedyrbimy my prajić, zo je jeho wěc wotběrała mjez ludźimi a mjez ludami? Čitach njedawno, zo tči křesćanstwo hakle w džěacych stupnjach a zo jeho šćěpjenje do wjele wěrywuznaćow je džěca chorosć a zo prawa ekumeniska doba so hakle započnje. Štó to wě?

My mamy w džensnišim času znamjenja, kiž přećiwo tomu a za to rěča. Confessio augustana, wo kotrejž horjeka rěčachmy, bu tehdom wot katolskeje cyrkwy začisnjena.

Nětko je wotkryła, zo Augsburgske wěruwuznaće 25. junija lěta 1530 jej njeje cuze, ale zo we wjele wotrězkach tež jeje wěru wupraja.

Wězo, my njewěmy, što přidźe na dalokim swěće a w přichodnej cyrkwi, ale my wěmy, što přidźe: Chrystus, a zo ma přichod w swojimaj rukomaj!

Rozprawa wobdźělnicy

My jako čłowjekoj a naše cyłe žiwjenje je přichilene wšelakim tradicijam a naložkam. Hač to nětko nastupa wšědny dzeń z jeho stajnym wotběhom abo cyłe lěto, kotrež je charakterizowane přez markantne dny a wjerški. A přeco je tak, zo so často hněwamy na naše njewotměnjace žiwjenje, ale wězo pak so mamy po zwučenym rytmy a samo wočakujemy wšelake wjerški, wo kotrychž můžeme skoro dokładnje do toho prajić, kak wšitko budže, koho zetkamy, z kim budžemy hromadže, z kim budžemy rěčeć. A tola trapi nas stajnje wěsta napjatosc k wšelakim připadam. Wšak stajnje wobsteji ta možnosć, zo so raz něšto njezwučene stanje, njeznači ludžo so pokazaja abo staroznaty přećel, kotrehož smy skoro zabyli. A nimo toho je wšak tradicija, so wobdźělic na wšelakich zarjadowanjach. A tradicija njeje ničo špatne!

Tež Serb ma swoje tradicionalne wjerški kóždoho lěta. Su to za młodeho druhe hač za stareho. Na jednym wobědženju pak je kóždy lubje wityany – a to je naš serbski ewangelski cyrkwinski dzeń!

Wón je so stał nic jenož z rjanej, ale tež wažnej tradiciju w cyrkwiskim žiwjenju ewangelskich Serbow. A tohodla njemóžu zrozumić, zo njejsu bratřa a sotry z bliska a daloka w tajkej ličbje přichwatali, kaž před lětami! Za to pak widžachmy nowe wobliča, štož nas jara wjeseli. Je wšak to rjane začuće, raz znajmjeńša so w Božim słowje zhromadzić ze wšěmi a wot njeho požohnowany so domoj wrócić! Tuž tu zwjazanosć ze swojim křesćanskim bratrom pytaču a demonstrowachu wšitcy, kiž su so lěta na cyrkwiskim dnju wobdźělili.

Wabichu nas tež rjane lětaki, kotrež běchu so jako přewodnik čisćeli. To je po mojim zdaču nowa tradicija. Je pak wosebje wažne, tute programy do toho termina w šěrokej formje rozpósłać, zo bychu woprawdže swoju funkciju spjelnili.

Skrótko: Cyrkwinski dzeń je so wotměł dnja 28./29. junija w Bukečanskej wosadže, potajkim tež na historiskim městnje.

Tematisce je stał pod hesłom „Chodjenje za Chrystusom“ – štož je samo na sebi tema z wjele wariantami a možnosćemi. Chodjenje za Chrystusom rěka za čłowjeka, najprjedy rozumić Bože słowo, rěka, wědžeć wo Chrystusu a jeho skutkowanju. A na druhej stronje móže to tež aktiwne jednanje być. Kóždy křesćan pak, kotryž je to najmjeńše wot jednanja našeho Knjeza rozumić, dyrbi so tež po tym mjeć. Wón dyrbi w zjawnosći a druhemu pokazać swoje dopóznaca jako spuščomny zastupjer Boha, a wosada, kotraž so mjenuje křesćanska, je solidarna z kóždym swojim člonom, z chorym a zbrašenym, z wosamočnym a zabłudženym přez wšelake problemy. Tón, kotryž je spóznał Božu móc, pomha druhemu a je wotewrjeny za cyły swět z jeho bėdami a nuzami. Chodjenje za Chrystusom njeje lochke! Ale njeje wone při wšěm rjane? Hdy by naslėdowanje Knjeza bylo bjez woporow, sylzow a znutřkownych konfliktow – bychmy sej tajke naslėdowanje poprawom hišće wazili? Naslėdowanje Knjeza wozboža runje přez swoju čežkosć, kotraž pak njeje njemóžna! Bóh Knjez je hnadny a widzi tež naše małuške pospyty, my pak njesměmy so boječ, tež woprawdže započec, nic z bėhanjom abo skakanjom, ale z chodženjom, měrnym, wěstym a konstantnym!

Myslu sej, zo je to tež spytał wuprajić w swojim njezdělskim přėdowanju knjez farar Jan Lazar, kotremuž so wutrobnje za to dčakujemy!

Nětko pak chcu so wrócić wotběhej cyrkwinskeho dnja. Nochu pak dać rozprawa wo zarjadowanjach. Snadž je tež raz zajimawe, lubi čitarjo, nic žurnalistisku reportažu po zapiskach čitać, ale to, štož je druhemu woprawdže hišće w pomjatku wostało wo tutym kóncu tydženja.

A nětko dyrbjtu trochu po rjedže rěčeć a chcu započec ze sobotnišej zhromadźiznu we wosadnym domje w Bukecach. Rěčeše tam student teologije Jan Malink wo Augsburgskim wěruwuznaču protestantskich křesćanow w času reformacije hač do našich dnjow. Janej Malinkej je so poradziło, na aktualnosć toho 450 lět stareho dokumenta pokazać a z tym wuzběhnyć, zo je křesćanske wuznaće

„Do wsy hlada cyrkwička...“

wšak měło wšelake formy, ale jenož jedyn wobsah. Naša wěra je njeměrna, dokelž je naš Knjez njeměrný...

Na wotpowědne wuchadzišćo tež katolskich Serbow a zabėranje katolikow powšitkownje z Augsburgskim ewangelskim wuznačom je nas skėdźbnił w małym referaće dr. Eberhard Kaulfűrst, jenički katolski hósc cyłeho cyrkwinskeho dnja. Z tym je tež zaso pokazał možnosć ekumeniskeho skutkowanja ewangelskich a katolskich křesćanow, štož wšak by dyrbjalo za nas Serbow wosebje plaćić!

Zo duša čłowjeka steji w zwisku ze strowotu a to w přisłowach prosteho ludu, wo tym je nam přėdnošował dr. med. G. Herman z Rakec wo serbskich přisłowach pod aspektom lėkarstwa. Běše to wosebje zajimawe za młodeho čłowjeka, dokelž my wšak znajemy medicinu jenož jako tablety, krjepki, operacije a wšelake specialne instrumenty. Z někotrych přikładow smy spóznałi, kak wažne to je za čłowjeka, kiž dźěta z ludźimi, a wosebje za lėkarja, zo so wuznaje w ludowej mudrosći, a kak móže wona jemu často k pomocy być.

Tu ma so snadž hnydom naspomnić słowo našeho ludoweho basnika Maksa Čabrana, kiž je drje hakle njezdělu swoje štučki přėdnješ, ale spóznajemy wěstu paralelu, na přikład: „Štož pilnje kemši chodzi, tomu jěsć a piće słodži.“

A tež my smy sej sobotu hišće słodžeć dali, a to burski tykanc ze šalku bunjaceho, kotryž su nam pilne hospy wobrađili. Na pőzdnim popołdnju so rozžohnowachmy, zo bychmy so njezdělu zaso widželi.

Njezděla započa so z muzikaliskim postrowom dujėrjow Bukečanskeje wosady, štož běše rjany započatk tu-toho dnja. W Božim domje woswjećichmy potom swjeđenske kemše, w kotrychž naš cyrkwinski dzeń tež postrowi Zhorjėlski biskop dr. Wollstadt.

Po organizatoriskich informacijach našeho čescėneho fararja na wotpocinku a přėdsydy cyrkwinskeho dnja, knjeza Gerharda Lazera, podachu so kemšerjo do Kulturneho domu na wobjedowu přėstawku. Po slėdnym wobjedže a kofejpicu zaspėwachmy sej pod nawodom bratra Grofy z Chasowa naše rjane serbske ludowe pėsnje.

Potom přizamkny so hłowna a zakončaca zhromadźizna

zaso w cyrkwi, Po dalších postrowach němskich hosći z Budyšina a Lubija wobroći so serbski lékař dr. A. Wirth k wosadze z krótkej narěču. Jako posledni porěča k nam wukrajny hosć, bratr Freitinger, farar Čěskich bratrow.

Jara wobzarowachmy, zo njemóžeše, kaž předwidžane, Chróscanska dźiwadłowa skupina wosady nam swoju hru předstajić. Myslu pak sej, zo je so jako jara zbožowne narunanje wopokazalo Serbske džěcace dźiwadlo z předstajenjom hry „Klinkotata lipka“ wot Jana Wornarja.

Z tym so lětuši Cyrkwinski dzeń ewangelskich Serbow w Bukecach zakónči. Chcemy na tutym městnje wšěm organizatoram a pomocnikam swój wutrobny džak wuprajic!

Z tym pak so hišće njezakónči rozmyslowanje wo cyrkwiskim dnju. Někotři wobdźělnicy cyrkwiskeho dnja mějachu w rozmołwje po tym wšelake namjety za druhe a nowe wuhotowanje tutoho wjerška našeho cyrkwiskeho žiwjenja.

Nam wšěm luba tradicija cyrkwiskeho dnja by snadź

móhla dóstać nowe wotměnjace formy. Tak so na přikład prašamy: Je to trěbne, zo kóždy hosć sebje sameho předstaji z postrownym słowom? Njehodži so wulka přestawka po wobjedže hinak organizowac, snadź wotpowědujo za jímam wobdźělnikow (někotři spěwajo, drozy so ze znatymi rozmołwjeja, třeci maja lóšt na tematisku diskusiju...)? Snadź hodži so tež za cyly cyrkwinski dzeń tematiska wustajeńca zarjadowac, kotraž so ludžom pokazuje. Ewentualnje hodži so do hlownjeje zhromadźizny tež hišće wjace tematiskich krótkoreferatow zaplesć. Jara pozitiwnje hódnoćimy kulturne zarjadowanje w formje dźiwadła. To dyrbało so na kóždy pad w tej abo tamnej formje dale wjesć!

Snadź, lubi čitarjo, móžeće Wy tute přispomnjenja za wuchadźišće wzać, zo byšće tež Wy doma we Wašich wosadach dale a konstruktiwnje přemyslowali wo wuhotowanju Serbskeho ewangelskeho cyrkwiskeho dnja. Chcych Wam nastork dać, zo byšće tež Wy waše mjenjenje snadź w přichodnych číslach „Pomhaj Bóh“ wuprajili!

M. N.

POWĚŚĆE

Budyšin. Dnja 20. junija zeńdže so znowawuzwolony wuběrk našeho serbskeho wosadneho zwjazka k přěnjemu posedženju. Na wuradźowanjach, kiž so nimo wšelakich organizatoriskich prašenjow wosebje z financnym planom za 1980 a z wobsadźenjom Michałskeje wosady ze serbskim fararjom zaběrachu, wobdźělichu so tež hosćo. A.

Bukecy. Žadny swjedźen dejmantneho kwas smědźeštaj swjećić 8. apryla Wladimir Šěca z Rachlowa a jeho mandźelska Frida, rodź. Kěrkec. Wón běše prjedy z wučerjom w swojej wsy, hdžež bě hižo jeho nan jako wyši wučer skutkował. Podpisany je husćišo ze swojej žonu w jeho domje přebywał, hdźy měještaj tam nabožinu dźeržeć a měještaj swobodny čas. Při tym je knjez Šěca rady swoje wobrazy a mólbje pokazował, přetož wón je wobdarjeny moler. Wosebje leža jemu motiwy z Božje stwórby. Znaty je wón tež jako metereolog. Lěta dołho je wón wjedro wobkedžbował a swoje wuslědky w „Nowej doby“ a druhich nowinach „pod Čornobohom“ wozjewjał.

Wonaj staj Serbaj a hišće poměrnje strowaj a čitaj. Bóh Knjez žohnuj jeju dale!

Samsny 60lětny mandźelski jubilej měještaj 24. meje Herman Cwor a jeho mandźelska Marta rodź. Reselec z Bukec. Wonaj staj prjedy swoje małe ratarstwo wobdźělałoj. Wón bě wučeny řěznik a je jako tajki do wjele chěžow přišoł. Tež wonaj staj Serbaj, wona swěru serbske kemše wopytuje. Wón je přez to zadžěwany, zo skoro ničo wjace njeslyši. Ale tak daloko staj wobaj při někak dobrej strowosći. Tež jímaj přejemy dale Bože žohnowanje. L.

Rakecy. Pod temu „Bože slubjenje a naša zamołwitosć — křescenjo za dowěru, wotbrónjenje a sprawnosć“ wotmě so srjedź junija tu seminar Křescanskeje měroweje konferency (CFK) zhromadnje z wosadami Hodźij, Horni Wujězd a Malešecy. Na seminarje wobdźělištaj so tež dwaj fararjej-studentaj teologije z Angole a studenta a jedyn docent Humboldtoweje uniwersity w Berlinje. Wo seminaru rozprawja tež njezdělska no-

wina našeje krajneje cyrkwy „Der Sonntag“.

Lutherowe město Wittenberg: Tu zeńdže so Cyrkwinski lutherowy komitej. Wón wobzamkny jako hesło za Lutherowe jubilejne lěto 1983: „Boha pře wše wěcy — so boječ, lubowac, dowěric“. Tute słowo pochadza po zmysle wot Měrcina Luthera samoho a chce zakłady jeho bohosłowstwa a jeho pobožnosće spóznać dać. Komitej zaběraše so potom z planowanjom wulkich swjatočnosćow za lěto 1983. Wo tym potom zawěsće hišće sčasom zhonimy!

Großhennersdorf. W „Dworje Katrny“, znatym domje našeje cyrkwy za debilnych, bě zběhanka někotrych nowych domow. Křescenjo našeje cyrkwy su wjele nahromadźili za tutón wažny skutk křescanskeje lubosće k blišemu. Wosebje wažne je, zo přez tutón nowotwar najbóle chori dōstanu lěpše žiwjenske wobstějnosće. We wosadach smě so dale za to hromadzić!

Zwickau-Planitz. Kóždolětne schadźowanje Konferency ewangelskich metodistiskich cyrkwjow w DDR wobzamkny, zo wotměje so nazymski pokutny dzeń 1980 jako **Dzeń wotbrónjenja**. Dale wobzamkny so, w nowembur studijne schadźowanje wo prašenjach wotbrónjenja a kubljanja k měrej wotměć.

Drježdźany. Něšto cyle njewšědne wotmě so srjedź julija we wšitkich, tež katolskich cyrkwjach našeho města a na zjawnych naměstach: 5 000 dujerjow ze wšitkich krajnych cyrkwjow DDR zawjeseli ze swojim trubjenjom ludźi a sebje. Při wulkim zhromadnym trubjenju na łukach při Łobju běchu njepřewidne syły ludźi pódla, a naš biskop předowaše. Před tym běchu dujerjo zawjeselili wěriwych při kemšach a w chorownjach, starownjach a na druhich městnach.

Kühlungsborn. Generalna synoda Zjednoćeneje ewangelsko-lutherskeje cyrkwy w DDR (VELK DDR) wupraji swoju džakownosć za přecowanja wo wutworjenje zhromadneje ewangelskeje cyrkwy w DDR. Zwurazni so hotowosć, kompetency, kotraž měješe dotal tuta synoda, wotedać, zo bychu so dotal mjenje abo bóle dźělene cyrkwy móhli zjednoćić. — Cyłkow-

nje pak dyrbi so drje rjec, zo tutón proces pomašo postupuje, hač běchu tak mjenowane „Eisenachske doporučenja“ předwidželi! Nadźijomnje pak so z tym derje pokročuje!

Serbske bože služby w septembur 1980

7. 9. — 14. njezděla po Swjatej trojicy

Rakecy: 8.30 hodź. kemše (J. Laser)
Budyšin-Michałska: 9.00 hodź. kemše (Wirth)

Njeswaćidło: 10.00 hodź. kemše (Pjech)

Budestecy: 14.00 hodź. kemše (Wirth)

14. 9. — 15. njezděla po Swjatej trojicy

Hrodzišćo: 8.30 hodź. kemše (Albert)
Minakał: 8.30 hodź. kemše (Feustel)
Huska: 10.00 hodź. kemše (Wirth)

21. 9. — 16. njezděla po Swjatej trojicy

Bukecy: 8.30 hodź. kemše (G. Laser)
Poršicy: 8.30 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

Budyšink: 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

28. 9. — 17. njezděla po Swjatej trojicy

Bart: 8.30 hodź. kemše (Albert)
Hodźij: 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

5. 10. — 18. njezděla po Swjatej trojicy

Budyšin-Michałska: 9.00 hodź. kemše (Wirth)

Chwaćicy: 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadźa jónkróc za měsac z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hlowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjech, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedicija: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přifnoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-1101 — Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. — Index-Nummer 32921 — Čiść: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (UIT-4-9-1289)